

skal som hidtil foregå i overensstemmelse med de i udlændingelovens § 27 angivne regler.

Ved vurderingen af, om fristen er overskredet, skal udlændingemyndighederne i overensstemmelse med hidtidig praksis påse, at opholdet i Danmark er opnået på samme opholdsgrundlag. En udlænding, der har opholdt sig her i landet på to eller flere grundlag, opnår først beskyttelse mod inddragelse af opholdstilladelsen, når den tidsmæssige betingelse selvstændigt er opfyldt for ét af opholdsgrundlagene. Adgangen til inddragelse af opholdstilladelse er fakultativ for udlændingemyndighederne. Selv om udlændingelovens udgangspunkt er, at en opholdstilladelse skal inddrages, når opholdsgrundlaget ikke længere består, kan udlændingemyndighederne – inden for den foreslåede 4-års frist – undlade inddragelse af opholdsretten, hvis der foreligger helt særlige omstændigheder, f.eks. hvis et ægteskabeligt samliv opfører sig ved den herboendes død eller afbrydes i forbindelse med hospitalsindlæggelse eller fængselsophold, og disse begivenheder ikke var påregnelige for den udenlandske ægtefælle ved ægteskabets indgåelse.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 19, stk. 5, hvorefter § 26 finder tilsvarende anvendelse ved inddragelse af opholdstilladelse, foreslås ikke ændret. Dette indebærer, at udlændingemyndighederne ved afgørelsen om inddragelse skal tage hensyn til udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund og til, om inddragelse af opholdsretten må antages at virke særlig belastende for den pågældende. Ved forlængelsen af den ovennævnte frist fra 2 til 4 år er det imidlertid forudsat, at selve det forhold, at en udlænding har opholdt sig her i landet i op til 4 år, ikke i sig selv kan bevirke, at udlændingen har opnået en sådan tilknytning til det danske samfund, at inddragelse af opholdstilladelsen ikke kan ske.

Som nævnt under pkt. 2.3. vil Justitsministeriet i forbindelse med en forlængelse af den ovennævnte frist også ændre bekendtgørelsen om ægteskabs indgåelse således, at en udlænding alene kan indgå ægteskab her i landet, hvis den pågældende har lovligt ophold her med opholdstilladelse, gyldigt visum eller som visumfri udlænding. Dette indebærer, at en udlænding, der ikke har en sådan opholdsret her i landet, som hovedregel ikke kan indgå ægteskab i Danmark. Justitsministeriet vil imidlertid i ganske særlige tilfælde kunne tillade, at det nævnte krav fraviges. Har den pågældende ansøgt om forlængelse af en opholdstilladelse meddelte med henblik på varigt ophold, eller klager vedkommende rettidigt over afslag på en sådan forlængelse, består opholdsretten indtil der er truffet endelig afgørelse om forlængelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 33, stk. 3. I

disse tilfælde kan udlændingen således indgå ægteskab her i landet, også selv om opholdstilladelsen udløber under udlændingemyndighedernes behandling af sagen.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse i § 32 a indebærer, at der i forbindelse med udsendelse af asylansøgere, hvis ansøgning er afslået, bortfaldet eller inddraget, skal træffes udtrykkelig afgørelse om, hvorvidt udsendelse kan være i strid med bestemmelsen i udlændingelovens § 31. Der henvises herved til lovforslagets bemærkninger pkt. 3.6.

Der er ikke foreslået ændringer i udlændingelovens regler for så vidt angår udsendelse af udlændinge, der udvises ved dom. En udlænding, der udvises ved dom på grund af strafbart forhold, har således som hidtil mulighed for efterfølgende at søge om asyl her i landet, jf. § 10, stk. 2. I forbindelse med afgørelsen af asylansøgningen skal Direktoratet for Udlændinge eller Flygtningenævnet tage stilling til udsendesspørgsmålet, hvis den pågældende opholder sig her i landet.

Er der tale om en anerkendt flygtning, der begår strafbart forhold her i landet, vil udvisning normalt kun kunne ske, hvis vedkommende idømmes fængselsstraf i mindst 6 år eller vedholdende begår grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22. Retten tager stilling til spørgsmålet om udvisning i forbindelse med straffesagens behandling, men der vil i disse tilfælde endvidere efter udlændingelovens § 50, stk. 1, være adgang til at få spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten på ny.

Ved disse afgørelser tager retten bl.a. stilling til, om udvisningen indebærer risiko for, at udlændingen vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, jf. § 26, nr. 5. Rettens afgørelse om udvisning af en anerkendt flygtning bør derfor også indeholde en vurdering af, om udsendelse kan ske, uden at den pågældende udsættes for forfølgelse som nævnt i udlændingelovens § 31. Til brug for denne vurdering skal der indhentes en udtalelse fra Flygtningenævnet, jf. § 57. Justitsministeriet har på denne baggrund ikke fundet anledning til at foreslå særlige regler om udsendelse af anerkendte flygtninge, der er udvist ved dom, idet sådan udsendelse som hidtil bør kunne iværksættes af politiet i overensstemmelse med rettens afgørelse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 4.

Til nr. 8

Den foreslåede affattelse af udlændingelovens § 36 indebærer dels en redaktionel ændring, dels at